

Chiều Về Trong Mưa

Chiều về trong mưa thấy buồn chi lạ!
Hình như hoa lá cũng buồn như tôi?

Những giọt mưa rơi tiếng cười ma quỷ
Lá hoa úy mị nằm dưới chân người...

Buồn ơi
mưa rơi. Và tôi đếm bước...

Con đường dài thượt không có tận cùng.
Phố nằng thì đông. Chiều mưa quạnh quẽ.

Cỏ hoa run khẽ theo cơn gió lùa
Tôi đứng lại đùa những dòng nước chảy.

Hình như tôi thấy
tuổi thơ xa xăm?

Hình như tôi thấy tình yêu trăm năm
như dòng nước rẽ về đâu về đâu?

Mà lối cỏ sầu quấn chân tôi mãi
Chỗ đi không lại.

Chỗ về chiều nay. Quê người là đây
Giọt mưa. Giọt lệ.

Từ khi dâu bể, em à em à
Tôi hôn cỏ hoa tưởng mình tình tự.

Con sông quá khứ chảy vòng Thới Sơn
Tôi nhớ gì hơn chiều mưa vương vương

Trên vườn cau biếc chiều mưa thấm thiết
Sợi tóc em dài...

Chiều về nhớ ai hơn người xa lắm?
Chiều về tôi đắm chìm trong mắt em!

Một thời không quên nghĩa là đang nhớ

Một đời dang dở là tôi với em?

Giọt mưa như mềm trong lòng tay nắm
Cái gì ướt đẫm cũng mềm như nhung...

*Chim xanh về rừng. Tôi về thành phố.
Trên cao trên mưa một vệt trắng bay...*

Trần Vấn Lệ